

190 *E. LÖNNROT – J. V. SNELLMAN 22.XI 1845*
HUB, JVS handskriftssamling

Käre Broder!

På yttersta minuten af posttimman får jag önska dig listidslycka vid sidan af din utvalda, nu lyckligen med dig förenade maka. Kallavesi passet och ett halft Lazarett af skarlakanssjuka barn i huset, der jag bor, gjorde det nästan omöjligt för mig att slippa till brölloppet. Med sista posten hade jag bref af Calle Ehrström i Torneå; han funderar, litet uppå att söka sig till Uleåborg – Hälsa din Fru, Svärfar och andra bekanta. Den 13:de lär Du tillsluta skolan, ock om någonsin görligt är, skall jag då vara i Kuopio.

10

Tuus
 Elias Lönnrot.

Kajana den 22 Nov. -45

20

191 *J. V. SNELLMAN – S. G. ELMGREN, F. BERNDTSON, R. M. VON FIEANDT, B. O. SCHAU-
 MAN, J. R. TENGSTRÖM, A. ALFTHAN, C. E. ASPE-
 LUND & A. H. A. KELLGREN 4.XII 1845, AVSKRIFT*
HUB, Diverse brev

H«errarne» Sven Gabriel Elmgren F. Berndtson R. M. v. Fieandt B. O. Schaudman R. Tengström A. Alfthan, C. E. Aspelund H. Kellgren.

30

Högtaktade Gode Vänner!

Hvarken bristande erkännande af Edra goda råd eller ringa uppskattning af Eder välvilja för mig och mina ringa bemödanden hafva vållat ett så långt uppskof med besvarandet af Edert bref. Jag har, enkelt sagdt, saknat en lugn och ledig stund för att få besvara detsamma, som jag gerna ville, då jag föreställde mig, att Eder önskan är mindre en tacksägelse för Edert visade deltagande, än en öppen förklaring öfver mitt handlingssätt i den sak, hvarom Eder skrifvelse handlar.

Jag vill då först nämna, att jag verkligen gjort ansökning om den lediga professionen i Lund, men att jag återtagit ansökningen, och att mitt bref för sistnämnde åtgärd afgick två veckor förr, än jag hade äran mottaga Edert bref.

40

Skälet till ansökningens återkallande har varit min vunna öfvertygelse, att jag, om densamma fullföljdes, skulle nödgats afsäga mig allt hopp att återvända till fäderneslandet. Ty på detta vilkor ville och vill jag icke utflytta. – Också inlemnades ansökningen för fataliernas skuld, medan jag ännu var fullkomligt osäker, huruvida jag borde fullfölja densamma eller icke.

Nämnda skäl var det enda, som kunde inverka på mitt beslut. Ty min samhällsställning och verksamhet lemna mig i närvarande stund ingen tillfredsställelse. För skolläraryrket har jag hvarken håg eller kunskaper, då jag helt och hållet saknar pedagogiska studier. Likaså saknar jag förmåga att vara verksam för Finska litteraturen. Hvardera kretsen skulle erfordra ett helt nytt studium; men till ett sådant kan jag

50

icke besluta mig, emedan min ålder skulle hindra en lycklig fortgång deraf. Blotta ropet, på nationalitet och nationallitteratur blir i längden en ihållighet. Numera göres behof af en positive verksamhet för ändamålet. Till denna kan jag så mycket mindre ansluta mig, som äfven mitt ringa belletristiska skriftställerit varit helt och hållet tillfälligt. Saima och jag såsom dess kompanjon, vi hafva alltså öfverlevvat vår bästa tid.

Deremot måste hvar och en med mig anse det för rätt och billigt, att jag söker återhinna någon verksamhet på det fält, hvaråt jag egnat min ålders bästa tid, och äfven att jag hoppas någon framgång der, jag redan öfvervunnit kanske några flera än de första svårigheterna.

Herrarne sätta, för mig oväntadt nog, en nations lif i motsats mot vetenskapens, och det förra i värde öfver det sednare. Jag är öfvertygad, att I vid närmare besinnande skolen erkänna, det vetandet och vetenskapen utgör den mest intensiva uppenbarelse, den fastaste form af nationens liv. En nation, hvars lif spörjes i vetenskapens verld, är säker om sin odödlighet. Att hafva verkat för ett sådant erkännande, är att hafva verkat för nationens lif. Kan med denna verksamhet förbindas den, att lifva och utveckla nationens vetande, så vore det orätt och obilligt att anse en sådan verksamhet vara för nationen förlorad.

Jag tager mig friheten ännu en gång derom påminna, att uppmaningar, väckelserop, hvad helst man vill kalla dem, väl kunna vara gagneliga, men att en positive verksamhet inom någon bestämd form af nationens verkliga lif, vetandets eller handlingens, är den enda som ger frukt. Och det är en sådan verksamhet, af hvilken jag känner ett djupt behof.

Namnet är en ringa ting att bygga på utan gagnet. Anser Eder välvilja mitt namn till något gagna, så medför det detta ringa gagn, emedan det såsom Finskt är känt af andra än Finnar. Och detta är icke vunnet genom tal för Finsk nationalitet utan genom en Finnes arbete för vetenskaplig förkofran. En snar framtid skall också visa, att den nytta, I förmenen detta hafva medfört, skall upphöra tillika med namnet; då endast en positiv verksamhet kan upprätthålla båda.

För saken är dock denna individens förgängliga betydelse den rätta; men förlåtligt dock och möjligen äfven för saken gagnande, att den enskilde söker förlänga den korta stunden. Förra delen af denna thes tror jag Eder Gode Vänner hafva bättre besinnat, än Eder vänskap för mig tillåtit Eder uttrycka det. Mitt namn likasom mitt görande och låtande, om icke för eder likgiltigt, likväl en ringa ting för den sak, som är Eder. Edra ungdomliga krafter hafva det enda säkra stöd i Eder egen fasta vilja. Och om namn behöfvas, hafven i deras, hvilka verkligen gjort något för Finsk litteratur. Likasom jag hittills i detta afseende intet kunnat göra, skall det äfven i en framtid blifva mig svårt att uppträda annorlunda än på sin höjd som en anspråkslös öfersättare. Men I hafven väl för Eder framtid utstakat en bana, på hvilken denna framtid, hvari jag och det med mig bortgående släktet icke har någon del, kan blifva Eder egendom, och I sjelfve kunnen skapa de namn, af hvilka Eder och saken göres behof. Finnes hos Eder icke håg och kraft dertill, så ser det väl för ögonblicket illa ut med den saks framgång, hvilken I då utan Eder rättighet ansett för Eder. Ett annat slagte skall, låt oss hoppas det, då lika litet behöfva Edra namn, som I behöfven mitt. Och med denna verldens och mensklige svaghetens gång få vi vara belåtna

Den förbjuder oss åtminstone icke att med deltagande omfatta hvar och en, hos någon god vilja röjes. I hafven skänkt mig detta deltagande.

Jag tackar Eder därför ur varmt hjerta och lefver i det hopp att samma deltagande med större skäl i en framtid skall egnas Eder. Med Högaktning och Vänskap

Eder
tillgifnaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman.

Kuopio d. 4 December 1845.

10

192 *J. V. SNELLMAN – J. R. TENGSTRÖM 4. XII 1845*
HUB, Kellgreniana

Käre Bror!

Jag väntade Lönnrot till mitt bröllop – förgäfves. Deraf kommer äfven att jag platt intet haft att förmäla om Eder resa. I öfvermorgon skrifver jag väl till honom; men intet svar torde vara att vänta, förrän Han muntligen meddelar det <en> 13 ungefär då Han hotar vara här att afhemta sin bror- och fosterson.

20

Af skäl, som framdeles skola expliceras är jag än kortare än vanligt. Mitt dagsarbete har icke varit det. Helsa alla. Lef väl!

Snellman.

Kuopio d. 4 Dec 45.

30

193 *C. R. EHRSTRÖM – J. V. SNELLMAN 13. XII 1845*
HUB, JVS handskriftssamling

Bäste Broder!

Öfverbringarinnan häraf, en vän till mig och fru till en min verklige vän – snart den ende å denna ort – Lappländska kronofogdinnan Wallenius har väl lofvat framföra muntlig helsning och – lyckönskan för din förening, hvars firande jag hör att nu först förestår, ehuru jag trodde att den redan var förbi. Tror Du jag skulle komma till Eder, om jag hunne! Men jag styr som bäst min kosa till Enare. Visste jag din bröllopsdag, så skulle jag fira den – hvarföre har Du icke nämt ett ord derom. Tror Du att en sådan dag kan vara likgiltig för mig! Lika litet som din lilla gumma, hvilken jag föreställer god och söt och intagande, om jag ock skulle glömt en vacker blick, som, då vi sist vandrade tillsamma'n på Kuopio gator, sändes Dig ur ett fönster, och som jag räknat ut, att den måste kommit just från henne som nu är din brud eller hustru. Wallenii flickor komma till Kuopio för att nöta bort lappmudden; betrakta dem såsom vänner; de kunna nog behöfva ett godt ord af en god Farbror,

40

50

För par veckor sedan tillskref jag Dig; vill och hinner Du *lemna* några rader med Fru Walleniu's, så gör det. Också bad jag Fredrik tillsända Dig ett litet manus<cript> om barn-emancipation. Får Du det